

Misbrug af aktiv dødshjælp?

Modstandere af aktiv dødshjælp taler om risikoen for misbrug. Altså at nogle mennesker vil blive aflivet imod deres vilje, en slags konspirationsteori. Men det er jo kriminelt. Mord er ikke noget nyt og hører hjemme under straffeloven. Aktiv dødshjælp er en HJÆLP som kun kan komme på tale hvis man selv udtrykkeligt beder om det flere gange over en længere periode, og hvis den der hjælper, føler sig overbevist om at det er ærligt ment. Desuden skal visse betingelser være opfyldt, se lovforslaget på hjemmesiden (højre spalte). Endelig bestemmer patienterne jo selv hele vejen ("autonomi"), og de skal selv indtage midlet (såkaldt "assisteret selvmord" der er det eneste vi benytter).

Kan svækkede patienter blive presset til det af omgivelserne. Presset af hvem? Af arvingerne? Det ville som nævnt være kriminelt. Den slags må betragtes som undtagelsestilfælde der ikke berettiger generel mistillid til pårørende. Man kan lige så godt forestille sig det omvendte, nemlig at de pårørende forsøger at presse patienten til at holde ud og blive her lidt endnu - for deres egen skyld. Og jeg har søgt med lys og lygte i den internationale litteratur for at finde beskrivelser af tilfælde hvor nogen er blevet presset til aktiv dødshjælp. Der er ikke forekommet et eneste i de 17 stater hvor aktiv dødshjælp er tilladt. Erfaringerne fra Oregon viser da også at de der vælger assisteret selvmord, er yngre, højere uddannet og mere vant til at træffe beslutninger end de fleste. Hvilket modsiger påstanden om at lovliggørelse vil lægge pres på ældre eller sårbare patienter der så søger døden ud fra en formodning om at gavne andre. Og kan man overtale nogen til at dø der ikke selv vil? Vort medfødte overlevelsesinstinkt og dødsangsten er stærke. Påstanden om risiko for pres hviler altså på et usikkert grundlag. Hvad vi derimod med sikkerhed ved er at der ligger mange mennesker rundt omkring og ønsker aktiv dødshjælp uden at få det. De er virkelig under pres, nemlig af deres lidelser!

Svend Lings